

anstaltninger mod, at uvedkommende får adgang til informationsdatabasen, skal være fritaget for retlig regulering.

Efter mindretallets opfattelse er den største risiko på dette område omgælsmuligheden af lov om private registre, idet medieansvarslovens § 1, nr. 1, dækker et meget stort område lige fra de største dagblade til foreningsblade, der eventuelt kun udkommer 2 gange årligt. Derfor forekommer det efter mindretallets opfattelse væsentligt, at det dog i selve lovteksten gøres til en betingelse, at registreringen i den redaktionelle database med henblik på offentliggørelse er nødvendig for at varetage det redaktionelle arbejde.

Mindretallet anfører, at når der ses bort fra, at det kan være umuligt at få samtykke til registrering netop med henblik på senere offentliggørelse, og at restriktioner på dette område kan opfattes som en uberegtiget indskrænkning i *muligheden* for at kunne ytre sig frit – og ikke i selve yttringsfriheden, for den kan fortsat og har siden vedtagelsen af grundlovens § 77 kunnet udøves uden edb – findes det ikke begrundet, at journalister eller redaktionen skal undtages fra en forpligtelse til at overholde andre grundlæggende regler i forbindelse med anvendelsen af edb. Disse grundlæggende regler er fastsat i lov om private registre, § 6, stk. 1-3. Det gælder blandt andet kravet om sletning af oplysninger på grund af alder, ajourføring og kontrol til sikring af, at der ikke indføres urigtige eller vildledende oplysninger, og om at oplysninger, der siden viser sig urigtige eller vildledende, snarest muligt skal slettes eller berigtiges.

Disse bestemmelser er rammebestemmelser, som udfyldes i praksis af den registeransvarlige selv, og som vil forpligte vedkommende massemedies ansvarlige til at fastsætte nogle sikkerhedsregler for journalisterne og de redaktionelle databaser. Derved sikres det også, at der sker fornøden berigtigelse, såfremt oplysninger er blevet berigtiget efter reglerne i medieansvarsloven eller efter domstolsprøvelse.

I den sammenhæng ville det efter mindretallets opfattelse være værdifuldt, om journalisterne selv kunne opstille visse retningslinier for brugen af egen PC'er til researcharbejde og for eventuelt andre former for systematisk registrering af oplysninger til brug for det redaktionelle arbejde.

Mindretallet udtrykker tvivl om, hvorvidt det er betryggende at opgive kravet om registerindsigt. Man må herved være opmærksom på, at medieansvarsloven netop ikke omfatter interne informations-systemer, og journalister heller ikke i researchfasen er fritaget for sædvanlig vidnepligt. Hvis man imidlertid af hensyn til pressefriheden finder det nødvendigt ikke at fastsætte regler om registerindsigt, bør

man efter mindretallets opfattelse på anden måde søge at imødegå fejlagtige registreringer. I den forbindelse peger mindretallet på, at en uafhængig instans kan gives beføjelser til at kræve enhver oplysning til brug for vurderingen af, om sikkerhedsforanstaltningerne, herunder berigtigelsesreglerne, er overholdt. Desuden finder mindretallet, at risikoen for omgåelse af registerlovgivningen kan afhjælpes ved at indføre en anmeldelsesordning for redaktionelle informationsdatabaser, således at de registre, der ikke anmeldes, vil være omfattet af reglerne i lov om private registre.

Sammenfattende anbefaler mindretallet på den baggrund, at der i forhold til flertallets lovudkast indføres en generel anmeldelsesordning for redaktionelle informationsdatabaser, at der indføres regler om sletning, ajourføring, berigtigelse og kontrol svarende til lov om private registre, § 6, stk. 1-3, at der gives adgang til indsigt i redaktionelle informationsdatabaser, at der indføres en betingelse om, at registreringen i en redaktionel informationsdatabase med henblik på offentliggørelse skal være nødvendig for at varetage det redaktionelle arbejde, at der gives Pressenævnet beføjelse til at afkræve enhver nødvendig oplysning til brug for dets afgørelser samt efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet beføjelse til at tage stilling til, om de fornødne sikkerhedsforanstaltninger er overholdt.

4.2.3. Justitsministeriets vurdering.

Hvorvidt redaktionelle informationsdatabaser bør være undergivet retlig regulering, og i givet fald hvor intens denne regulering bør være, beror på en politisk præget afvejning af på den ene side hensynet til presse- og informationsfriheden og på den anden side hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred.

En fri og aktiv presse er af afgørende betydning i et demokratisk samfund. Hensynet til, at pressen kan udføre sine opgaver så godt som muligt, taler for, at pressen sikres mulighed for, også ved inddragelse af ny teknik, at arbejde frit og effektivt uden i unødigt omfang at være undergivet lovbestemte begrænsninger og statslige kontrolforanstaltninger, navnlig i research- og produktionsfasen.

Dette hensyn til presse- og informationsfriheden må imidlertid afvejes mod hensynet til privatlivets fred. Inddragelsen af edb-teknologi i massemediernes hverdag har nemlig gjort det muligt elektronisk at opbevare og behandle meget store mængder information, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold. Edb-teknologien indbærer, at oplysningerne kan opbevares systematisk og langt mere tilgængelige end ved tilsvarende manuelle arkiver, og at det bliver muligt at gå på tværs af den op-